

[Socialministeren]

lysningsmateriale. Med det for øje at nå både børn og voksne går vore overvejelser på at få konventionen oversat til et dansk, der kan læses og forstås af store børn og unge, og som også voksne vil få udbytte af at læse. Vi vil endvidere overveje, hvordan vi kan inddrage de landsdækkende tv-medier for at få udbredt et generelt kendskab til konventionens eksistens.

Men skal vi for alvor have fat i børn og unge og skabe interesse hos dem for konventionen, må vi også benytte andre og mere utraditionelle former. Vore overvejelser går her i retning af et videomateriale, som kan benyttes f.eks. i undervisningen i folkeskolen, eller som kan benyttes i fritidshjem og -klubber, studiekredse og foreninger. Vore overvejelser går på at udforme materialet, så det ikke blot bliver en information om konventionens bestemmelser. Vi vil søge at få lavet et materiale, der også sætter de enkelte bestemmelser i konventionen ind i en sammenhæng, som børnene og de unge kender fra deres eget liv.

Jeg tror, at det er meget vigtigt, at vi får skabt en sådan kobling mellem på den ene side konventionens enkelte bestemmelser og på den anden side regler og traditioner, f.eks. i forholdet mellem børn og deres forældre eller forholdet mellem børn og deres lærere i skolen. Jeg tror, at vi ad den vej kan gøre konventionens bestemmelser forståelige og brugbare for børn og unge samt påvise de voksnes forpligtelser i forhold til børnenes hverdag.

Samtidig kan vi forhåbentlig give nogle forklørningsbidrag, der kan forebygge misforståelser hos børn og unge om betydningen af konventionens bestemmelser i forhold til den adgang, forældre og andre fortsat må have med hensyn til at træffe beslutninger om børns og unges forhold.

Vi er som sagt i gang med at planlægge de overordnede linjer for en oplysningskampagne. Vi vil heri lægge vægt på stort set de mål, som i beslutningsforslaget opstilles som mål for en oplysningskampagne, ja, flere af de mål, der angives, har vi i de forskellige sammenhænge allerede igangsat konkrete initiativer omkring.

I bestræbelser for at inddrage børn mere direkte i den demokratiske samfundsudvikling har det tværministerielle børneudvalg i tæt samarbejde med kommunerne allerede sidste år igangsat fem lokale udviklingsprojekter forskellige steder i landet, som med økonomisk

støtte bl.a. fra SUM-midlerne afprøver muligheder og afdækker forhindringer for børns deltagelse i lokale beslutningsprocesser. Jeg nævner dette som et eksempel på, at der allerede er initiativer i gang, der sætter børn og deres rettigheder i fokus.

I det udvalg, der har behandlet spørgsmålet om børns retsstilling og retsbeskyttelse i relation til den sociale lovgivning, blev der stillet en række konkrete forslag, som på mange måder vil kunne forbedre retssikkerheden for og retsbeskyttelsen af børn. Da det er et meget omfattende materiale, viste det sig imidlertid nødvendigt at forlænge høringsfristen frem til den 1. april 1991, og herefter vil vi nu gå i gang med at udforme et lovforslag, som kan fremsættes i Folketinget straks i den nye folketingssamling til efteråret.

Der er dog et af de i forslaget til folketingsbeslutning angivne formål, som jeg finder klart falder uden for meningen med en oplysningskampagne om børnekonventionen. Det er målsætningen om at aktivere folkelige organisationer i arbejdet for at fremme den mellemfolkelige forståelse for forbedring af børns opvækstvilkår såvel i udviklingslande som i den industrialiserede del af verden og ikke mindst i krigshærgede lande. Dette formål vil være al ære værd og er utvivlsomt en opgave, der er god mening i, men den hører hjemme i andre sammenhænge. I forvejen er jo også flere organisationer involveret stærkt i denne opgave, f.eks. UNESCO.

Jeg kan således konkludere, at regeringen ikke kan tilslutte sig det fremsatte forslag til folketingsbeslutning. Der er nemlig efter vores opfattelse med bevillingen på 1 mio. kr. på finansloven for 1991 sikret et grundlag for opfyldelse af konventionens krav om, at vi skal gøre principperne og bestemmelserne i konventionen almindeligt kendt for både voksne og børn ved egnede og aktive fremgangsmåder. Som anført mener regeringen endvidere, at bevillingen fortsat bør administreres af Socialministeriet.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Jeg er forundret over, at socialministeren var forundret over forslaget, og når jeg er forundret, så er det, fordi jeg ikke kan forstå, at man først nu begynder at planlægge en informationskampagne, al den stund statsministeren